

§ 8.

Efter justitsministerens bestemmelse kan oplysninger, der afkræves i anledning af andragender vedrørende de af denne lov omfattede forhold, kræves afgivet på tro og love.

§ 9.

Denne lov gælder også for Grønland, dog for så vidt angår §§ 4—8 med de begrænsninger og ændringer, der følger af de særlige for Grønland gældende love. Loven træder i kraft den 1. januar 1953. Samtidig ophæves § 56 i sportelreglement for Færøerne af 30. marts 1836, og plakat af 15. maj 1839 indeholdende nærmere bestemmelser om forbud mod udstedelse af rejsepas.

Bemærkninger til lovforslaget

Som det fremgår af bemærkningerne til det samtidigt fremsatte forslag til lov om udlændinges adgang til landet m. v., der skal afløse fremmedloven af 1875, har man fundet det hensigtsmæssigt fra denne lov at udskille reglerne om pas til danske statsborgere.

I det følgende anvendes „F“ for lov af 15. maj 1875 om tilsyn med fremmede og rejsende m. m. og „T“ for lov nr. 158 af 30. marts 1946 om midlertidig ændring af og tillæg til nævnte lov.

For at undgå, at enslydende bestemmelser om paskontrol og legitimationspligt optages såvel i nærværende lovforslag som i forslaget til lov om udlændinges adgang til landet m. v., har man, som det fremgår af bemærkningerne til § 11 om paskontrol i sidstnævnte lovforslag — og det samme gælder bestemmelserne i samme forslags § 13, stk. 1, og § 16 — ladet disse bestemmelser være gældende såvel for danske statsborgere som for udlændinge.

Til § 1.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til T. § 1, stk. 1, der dog omfatter alle rejsende, uanset om de er danske statsborgere eller udlændinge. Det vil næppe være muligt i øjeblikket generelt at ophæve pastvangen for danske statsborgere, der indrejser til og udrejser af landet. Nogen større betydning ville en sådan ophævelse af pastvangen da heller ikke have for en dansk statsborger, da han dog for tiden og utvivlsomt i lang tid fremover vil være nødt til at have et pas for at kunne rejse i udlandet. Såfremt en dansk statsborger, der ikke er i besiddelse af pas, skulle ankomme til grænsen for at vende hjem til Danmark, vil han naturligvis ikke blive afvist, såfremt han på an-

den måde kan sandsynliggøre, at han er dansk. For ud- og indrejser mellem de nordiske lande er det dog muligt, at de nordiske parlamentariske drøftelser medfører en lempelse eller ophævelse af pastvangen. Dette vil blive taget i betragtning ved udformningen af de regler, der skal udfærdiges i medfør af bestemmelsen.

Stk. 2 svarer til T. § 5, stk. 1, dog at reglerne om adgang til at nægte pasudstedelse eller inddrage allerede udstedte pas er optaget i en særlig paragraf i forslaget (jfr. § 2). De indvundne erfaringer har vist, at det er påkrævet, at der gives nærmere regler om udstedelse af pas til danske statsborgere, navnlig med det formål at skabe større sikkerhed for pasindehaverens identitet og for at undgå pasforfalskning. Der henvises herved til justitsministeriets bekendtgørelse nr. 409 af 24. september 1949 om udstedelse af pas, som ændret ved justitsministeriets bekendtgørelse nr. 303 af 22. juni 1950. Med det øgede samkvem mellem nationerne og det pres, der utvivlsomt stadig vil være til stede i mange europæiske lande for at få udrejsemuligheder til andre lande, er det nødvendigt, at den danske stat sikrer sig bedst muligt imod, at danske pas bliver gjort til genstand for misbrug til skade for danske interesser.

Stk. 3 svarer ganske til T. § 5, stk. 2, dog at gebyret ved § 1 i lov nr. 100 af 22. marts 1951 ændredes fra 3 til 5 kr.

Til § 2.

I T. § 5, stk. 1, er der hjemmel til ved kgl. anordning at fastsætte nærmere regler for udstedelse af pas til danske statsborgere, herunder om adgangen til at nægte